

רבי שמעון בן שטח

א. חי בתקופת בית המקדש השני. הוא היה מממלשת

הזוגות (המזכרים בתחלת מסכת אבות). עמד בראש

בית הדין הגדול בירושלים, הלא הם שבטים ואחד

חכמי הסנהדרין שישובו בלשפת הגזית.

ב. הוא תלן תקנות רבות ולא חת (לא פחד) מפני איש.

גם לא מבטלה של אחרותו שלומציון – הלא הוא ינאי

המלך שלא שמע תמיד בקול חכמים.

ג. רבי שמעון בן שטח עבד לפרנסתו כסבל. תלמידיו

רצו להקל עליו וקנו לו חמור מאיש ישמעאלי. כאשר

הגיעו לרבם עם החמור, הפתעו לגלות כי על צנארו

תלויה אבן יקרה. הם שמחו מאד ואמרו: "רבנו, לא

תצטרף לעבד יותר, מהיום הנך עשיר" ! רבי שמעון בן

שטח לא התלהב כלל וצוה להחזיר את האבדה לידי

הישמעאלי. כשקבל הישמעאלי את האבדה ברוך את

ה' "א-להי רבי שמעון בן שטח" וכך התקדש שם ה'

ברבים.

ד. רבי שמעון בן שטח תלן שיהיו הילדים הולכים

לקמוד תורה בבית הספר.

ה. בסוף ימיו היתה אחרותו שלומציון למלכה. היו

אלה ימים טובים לישראל. עושר ושלום שררו אז בארץ.

השלים:

רבי שמעון בן שטח חי בתקופת _____

_____ . הוא היה אחד מחמשת ה _____ .

תלמיד חכם אמיץ שלא _____ מפני איש, גם לא

מה _____ . שלא רצה לשמוע בקול

ה _____ .

כדי להתפרנס עבד כ _____ . פעם תלמידיו

קנו לו _____ , ומצאו על צווארו _____

_____ . רבי שמעון בן שטח לא הסכים לקבלה

ואמר להזירה ל _____ .

פשאחותו _____ היתה מלכה, היתה בארץ

ישראל _____ ו _____ .